

NECULAI POPA - Răspunsuri la întrebări

1. Am impresia (din câte știu despre Mișcarea Legionară) că dacă ai trăi în acel timp ar exista diferențe între mine și mișcare pe subiectele:

- a) **disciplină** (eu nu aș suporta disciplina unui șef),
- b) **religie** (eu îl caut pe Dumnezeu dar nu l-am găsit),
- c) **toleranța adevărilor contrare** (eu cred că pe multe subiecte se poate gândi în contradictoriu, fără a însemna că partea adversă e trădătoare sau criminală).

Ce părere aveți despre aceste puncte? Ar fi fost obstacole majore?

Înainte de a răspunde întrebărilor puse, consider necesar a face o precizare. – Mișcarea Legionară, înainte de a fi o mișcare politică, economică, teoretică etc. este o școală spirituală în care ^{acest} va intra un om, la celălalt capăt va trebui să iasă un erou. Un erou în lupta cu răul din el, în sufletul căruia să învie toate virtuțile sufletului omenesc, un om al dragostei creștine. Cu alte cuvinte se urmărește înălțarea spirituală și morală a omului, pentru a se realiza un nou tip de român, pus în slujba lui Dumnezeu și al neamului.

Pentru atingerea acestui țel, legionarului i-au fost fixate niște legi, dintre care prima este a disciplinei. "Fii disciplinat legionar, că numai așa vei învinge. Urmează-ți șeful și la bine și la greu". Din această lege se poate vedea clar că Mișcarea Legionară este întemeiată pe ordine și disciplină. Ideea fundamentală a doctrinei legionare este creerea unui om nou, care să constituie punctul de plecare a unei mari transformări spirituale în viața neamului nostru.

a) **Disciplina** este garanția biruinței, deoarece ea asigură unitatea efortului tuturor în realizarea unui țel. Nu există biruință fără unitate și nici unitate fără disciplină. Disciplina este o îngrădire a noastră benevolă pentru a ne conforma unor norme etice de viață, fie pentru a ne supune voinței unui șef. Disciplina

poate fi din convingere sau consimțită. Ea nu înjosește pe nimeni și nu e impusă din afară. Când dispare disciplina apare anarhia cu urmările ei, de care se folosesc dușmanii.

S-a putut observa în decursul anilor că cei ce nu au respectat disciplina au compromis gruparea din care făceau parte. Or, această indisciplină a luat proporții în zilele noastre, cuprinzând toate păturile sociale, a căror urmărire le trăim din plin.

b) **Fenomenul spiritual** reprezintă infrastructura Mișcării Legionare. Or, cel ce nu-l are pe Dumnezeu în suflet, nu va putea înțelege ca materia să fie subordonată sufletului. Cei ce au întemeiat Mișcarea Legionară, toți credeau în Dumnezeu, iar în momentele grele se rugau lui Dumnezeu, ceea ce le dădea o tărie invincibilă.

Mișcarea Legionară este singura mișcare structurată religioasă care urmărește realizarea unui om adevărat, pentru care iubirea este singura cale care ne înalță cât mai sus către Dumnezeu. Pentru ca legionarul să nu răătăcească pe drumul său în zilele grele de întuneric, de urgie și de satanică ademenire, în porunca a X-a se recomandă: "În singurătatea ta roagă-te lui Dumnezeu ...". Dar nu numai în singurătate trebuie să se roage legionarul, ci și în grup, mergând la biserică unde rugăciunea este mai puternică.

Legionarul trebuie să știe că omul este creația lui Dumnezeu, făcut după chipul și asemănarea Lui și nu o piesă din lanțul evolutiv al vieții pe pământ. El nu aparține naturii și legilor naturale decât prin exilul lui vremelnice pe pământ, consecința greșelii primului om, care s-a lăsat ademenit de diavol, schimbând dragostea față de Dumnezeu cu iubirea de materie, ajungând robul acesteia. Or, la baza Mișcării Legionare stă credința în Dumnezeu și disciplina, iar cei ce nu îndeplinesc aceste condiții nu pot fi încadrați în această mișcare, dar pot să facă parte din Asociația prietenilor legionari.

c) Urmare a pervertirii sufletelor în urma celor 50 de ani de dictatură comunistă, dar și a epocii în care trăim, când adevărul este ascuns iar minciuna este ridicată la rang de virtute, impusă uneori de marile puteri, deși total antinaționale și anticreștine, este foarte greu ca adevărul să fie scos la suprafață,

cu atât mai mult cu cât noțiunea de adevăr este denaturată. După părerea mea nu există adevăruri contrare ci doar opinii, principii sau ideologii deosebite sau chiar contradictorii.

Pentru a arăta cum este danaturat adevărul voi da două exemple care afectează însuși istoria neamului românesc. Pot fi două adevăruri privind așa-zisul progom de la Iași din 1941?

- Victor Ionescu (pe numele său românesc) a afirmat într-o emisiune TV de mare audiență, că progomul de la Iași a fost făcut de legionarii din "Batalionul Sarata", sprijiniți de armata germană. Legionarii contestă acest lucru, deoarece ei erau în închisori iar "Batalionul Sarata" a fost înființat cu un an și jumătate după progom. Faptul că acest batalion și-a luat numele după satul în care au fost cantonați (satul Sarata fiind în apropiere de Cetatea Albă) demonstrează că a fost înființat mult mai târziu. Se poate vorbi în acest caz de două adevăruri contrarii, unul susținut de legionari și altul de iudeomasonerie sau este doar o ciocnire între adevăr și minciună?
- Sunt două adevăruri sau este tot un adevăr și o minciună privind Masacrul de la Abator în 1941, de care se face atâtă caz, aprobat nu numai de clasa conducătoare de azi, dar și de capul bisericii române, care nu se sfiește să ia parte la pretensele comemorări. Pentru a vedea unde este adevărul, vin cu următoarele precizări: Ilya Ehrenburg, când a venit în 1945 în România, afirma în presa din acea vreme, cum oamenii își aduc aminte când legionarii rupeau evrei în bucăți și-i spânzurau în abator. În urma acestor afirmații, în 1946 când aveau loc procesele criminalilor de război, procuratura a trel uit să se ocupe și de acest caz. A arestat pe directorul abatorului din 1941 dr. veterinar Aurel Naghel și l-a supus unui îndelung interogatoriu, dar a fost găsit nevinovat și din lipsă de probe procuratura a fost nevoită să închidă dosarul. Din toți salariații interogați numai evreul maghiar Horvath susținea progomul, deși nu era salariatul abatorului în acel timp, dar care voia să ajungă director al acestuia, în timp ce evreul Segal (salarat în acea perioadă) neagă progomul, rămânând în continuare la munca sa de tinichigiu. În fața acestei înscenări toți salariații abatorului au dat ^odesmințire categorică,

respingând afirmațiile apărute în presă ca făcând parte din domeniul fanteziei. Deși unele din aceste documente au fost publicate în presă și după 1990 nimeni nu le ia în seamă, conducătorii noștri neacceptându-le pentru a nu supăra iudeo-masoneria, fiind răsplătiți pentru aceasta cu diverse decorații.

2. Cum a combinat Mișcarea lupta pentru emanciparea spirituală a omului cu emanciparea structurilor societății? Îmi puteți recomanda lucrări (cărți) în care niște experți în doctrina Mișcării Legionare să facă o analiză a emancipării economice (bănci etc.) și să o lege la emanciparea ei spirituală? Dar în condițiile de azi în care educația se face eficientă prin televiziune și presă s-ar mai putea lupta pentru emancipare spirituală fără a-ți asigura instrumentele economice necesare?

Spre deosebire de comunism, care are la bază filozofia materialistă, Mișcarea Legionară și-a căutat izvoarele în Creștinism. Ea caută soluții de tip creștin problemelor politice, economice sau sociale. De la început ea a căutat să formeze oameni noi, cu ajutorul cărora să înceapă o restructurare a societății românești. Omul nou dorit de Corneliu Z. Codreanu trebuie să fie un mare luptător, pentru a putea să-și impună părerea, incapabil ca după victorie să exploateze munca altuia, dimpotrivă, prin munca lui să fie de folos țării. Dacă Revoluția Franceză a eliberat pe om de cătușele feudalismului, în același timp l-a îndepărtat pe om de neam și de Dumnezeu, scop urmărit de forțele masonice. Or, Mișcarea Legionară dorește să-l readucă pe om înapoi, după următoarea formulare: "Individul în cadrul și în slujba neamului, iar neamul în cadrul și în slujba lui Dumnezeu și a legilor Dumnezeiești". De aceea, Mișcarea Legionară consideră că desăvârșirea socială se măsoară după progresul făcut în relația individ - neam - Dumnezeu, având la bază dragostea creștină. Or, dragostea nu face rău nimănui, dimpotrivă aduce numai lumină și bucurie între oameni. Acolo unde lipsește dragostea omul trăiește într-un mediu social alterat, determinându-l să se răscoale pentru a crea un mediu după aspirațiile lui.

Mișcarea Legionară dorește să creeze un om nou, creativ pentru binele tuturor și nu un robot, așa cum urmărea comunismul sau azi mondialismul.

Corneliu Z. Codreanu afirma: "Țara asta pierе din lipsă de oameni, nu din lipsă de programe. Reforma omului nu reforma programelor politice". Acestea urmând să fie făcute în funcție de starea socială, economică etc., la momentul respectiv. Deoarece masele muncitorești erau aruncate la periferia societății și lărate să se dezvolte în anarhie, stare de care se va folosi socialismul și comunismul, care sub acoperirea unor lozinci patriotarde, căutau să stoarcă toată vîaga din ei.

Adresându-se muncitorilor Corneliu Z. Codreanu le spune: "Mișcarea Legionară va da muncitorimei dreptul de a se simți stăpîni pe țară deopotrivă cu toți ceilalți români. Muncitorul prin muncă, ajutat de talent și noroc se poate ridica pe scara socială alături de clasele îmbogățite". Mișcarea Legionară subordonează principiile economice, sociale, politice, dând prioritate cererilor unor oameni noi prin care să se realizeze treptat și la momentul potrivit reformele necesare, fără a provoca haos sau neîncredere.

Citind Cărticica șefului de cuib, Doctrina Legionară sau Pentru Legionari, se pot observa reformele ce trebuiau să se facă, dar vitregia vremurilor nu a permis ca în România să apară asemenea studii de amploare. De altfel și în zilele noastre nu au eficiență asemenea studii deoarece atât televiziunea, cât și presa sunt la cheremul puterii, oameni care își urmăresc interesele lor și nu ale neamului. Oare cum ar reacționa oligarhia de azi dacă s-ar propune în parlament cel puțin două din cererile formulate de Corneliu Z. Codreanu, cum ar fi:

- Introducerea pedepsei cu moartea pentru manipulatorii frauduloși a bunului public,
- Revizuirea și confiscarea averilor celor care au furat țara.

Sunt sigur că reacția ar fi furibundă nu numai în mass-media din țară, dar s-ar întinde până dincolo de ocean, protestând în numele umanitarismului pentru a-i apăra pe escroci.

În zilele noastre când prin televiziune și presă se folosesc toate mijloacele de a-l robotiza pe om este greu să se lupte pentru emanciparea lui spirituală, întrucât globalizarea, mondialismul fiind o continuare a comunismului, dar sub o formă mai subtilă și mai perfidă, nu va permite niciodată emanciparea spirituală a omului deoarece l-ăr scăpa de sub control, ceea ce ar însemna ca să-și semneze

propriu act de deces. Deaceea, acest început de emancipare trebuie pornit de jos în sus, prin intermediul familiei și a bisericii, pentru a se crea în timp o generație capabilă să lupte și să-și impună punctul de vedere, cu atât mai mult cu cât nu se impun mari sacrificii materiale.

3. Ce sfat practic îmi dați pentru eventualitatea că aș fi arestat un timp, ca să pot rezista suflaște?

- Individul trebuie să rămână credincios și încrezător în realizarea țelului său.
- Să nu se plângă de suferințele îndurate, ci să caute o împăcare cu el însuși.
- Să nu cadă în deznădejde deoarece suferința din temniță este trecătoare și nu este hotărâtoare pentru soarta unei lupte, ea fiind poate și o încercare venită de la Dumnezeu.
- Să nu cadă victimă a instinctului de conservare (de supravețuire), ceea ce ar duce la abandonarea țelului urmărit, dar și la o condamnare la moarte a vieții spirituale.

Deaceea trebuie să ne întoarcem la viața interioară, să-l căutăm pe Dumnezeu și chiar dacă nu-L descoperim, căutându-L nu ne va părăsi, dimpotrivă, ne va face să simțim cât mai puțin durerile trupesti, devenind un alt om, în care revolta și disperarea va fi înlocuită cu pacea suflaască, înălțându-ne pe scara vieții și nu coborând.

Omul trebuie să se gândească că există două vieți, una materială care-i vremelnică și alta spirituală care-i veșnică. Viața materială i-a fost dată omului doar vremelnic, drept consecință a greșelii primului om, după care sufletul se va întoarce iarăși la viața veșnică, câștigând fericirea pierdută. Cine nu crede în viața spirituală riscă să-și piardă personalitatea, rămânând rob al materiei și nu va găsi niciodată pace în suflet, fericire sau mulțumire. Deși misterul convețuirii între trup și suflet a rămas încă nedețlegat, totuși nu poate fi negat. Există o mare deosebire într-o satisfacție materială, care îl coboară pe om și una spirituală, care îl înalță.

4. Cum s-ar putea face să aflăm cine a organizat monstruoțitatea de la

Pitești? Sunteți de acord că asta contează și nu cât a rezistat fiecare? Credeți că acest atac împotriva omeniei s-a petrecut doar la Pitești sau se întâmplă și azi în forme mai subtile?

Atât timp cât cei ce au conceput și dirijat asemenea crime și continuă să conducă și în prezent țara, fiind ocrotiți de forța ocultă internațională, încercările sunt zădărnice, cu atât mai mult cu cât această monstruoasă are loc și în prezent pe tot globul pământesc, dar într-un mod mai subtil, fiind îndreptată împotriva sufletului, dovedindu-se mai eficientă decât tortura fizică. Or, noua metodă având la îndemână presa și televiziunea nu face altceva decât să ducă o campanie de descompunere morală a societății, prima victimă fiind tineretul. Ce urmări pozitive ar putea avea acele filme aduse de peste ocean în care violența, indecența și totală lipsă de pudor sunt nelipsite de pe ecranul televizorului? Nu constituie aceasta un atentat la morala și chiar viața tineretului?

Referitor la rezistența victimelor de la Pitești vorbesc doar cei ce nu au trecut prin iadul din închisorile comuniste sau cei ce încearcă să disculpe pe adevărații criminali, aruncând vina pe victime. Or, rezistența are o limită care depinde de la individ la individ, fiind dependentă de mai mulți factori: constituția fizică sau sufletească, educație, putere de jertfă etc.

5. Dacă ați fi fost președinte la AFDPR, ce obiective mari v-ați fi propus?

- În primul rând aș fi căutat să fie apărută onoarea și demnitatea foștilor deținuți politici și să se prevină înscrierea în Asociație a acelor care ar fi prejudiciat onoarea acestora, cu atât mai mult cu cât înscrierea în AFDP nu este obligatorie pentru beneficiarii Dec. 118/1990, ci doar voluntară.
- Aș fi căutat să fie scoase la suprafață crimele făcute de regimul comunist, în special cele care pot fi dovedite și înțelese de toată societatea românească – exemplu: gropile comune.
- Aș fi încercat să scoatem un ziar, prin care Asociația să se afirme și să-și facă cunoscut punctele sale de vedere pe plan social, economic sau politic.
- Să se implice mai mult în lupta împotriva comunismului.
- Să încercăm să reducem pe oameni în jurul bisericii și a neamului și altele.